

บทที่ 3 กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

ข้อ 27

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) คำว่า “หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจ” หมายถึง หน่วยงานผู้มีอำนาจ ซึ่งตามกฎหมายของภาคีแต่ละฝ่าย เป็น ผู้รับผิดชอบการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือการแต่งตั้งองค์กรหรือหน่วยงานรับรองถิ่นกำเนิด สินค้า ในกรณีญี่ปุ่น ได้แก่ กระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม (เมติ) หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจที่รับ ช่วงต่อจากกระทรวงนี้ ในกรณีประเทศไทย ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจที่รับช่วงต่อจาก กระทรวงนี้
- (บี) คำว่า “หน่วยงานศุลกากร” หมายถึง หน่วยงานผู้มีอำนาจ ซึ่งตามกฎหมายของภาคีแต่ละฝ่ายหรือประเทศที่ ไม่ใช่คู่ภาคี เป็นผู้รับผิดชอบการบริหาร และการบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับศุลกากร ในกรณี ญี่ปุ่น ได้แก่ กระทรวงการคลัง และในกรณีประเทศไทย ได้แก่ กรมศุลกากร
- (ซี) คำว่า “ผู้ส่งออก” หมายถึง บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในภาคีผู้ส่งออกซึ่งเป็นผู้ส่งออกสินค้าจากภาคีผู้ส่งออก
- (ดี) คำว่า “เรือโรงงานของภาคีนั้น” และ “เรือของภาคีนั้น” หมายถึง เรือโรงงานและเรือดังต่อไปนี้ตามลำดับ (หนึ่ง) ซึ่งจดทะเบียนในภาคีนั้น (สอง) ซึ่งแล่นโดยชักธงของภาคีนั้น (สาม) ซึ่งอย่างน้อยร้อยละ 50 เป็นเจ้าของโดยคนชาติของภาคีนั้น หรือของนิติบุคคลที่มีสำนักงานใหญ่ อยู่ในภาคีนั้น ซึ่งมีผู้แทน ประธานคณะกรรมการบริหาร และสมาชิกเสียงข้างมากของ คณะกรรมการดังกล่าวเป็นคนชาติของภาคีนั้น และอย่างน้อยร้อยละ 50 ของส่วนได้เสียในหุ้นเป็น เจ้าของโดยคนชาติหรือนิติบุคคลของภาคีนั้น และ (สี่) ซึ่งอย่างน้อยร้อยละ 75 ของจำนวนรวมของผู้บังคับการเรือ เจ้าหน้าที่ประจำเรือ และลูกเรือ เป็นคน ชาติของคู่ภาคีหรือประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีซึ่งเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียง ใต้ (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “อาเซียน”)
- (อี) คำว่า “สินค้าซึ่งทดแทนกันได้” หรือ “วัสดุซึ่งทดแทนกันได้” หมายความว่า สินค้าหรือวัสดุที่ สามารถใช้แทนกันได้เพื่อความมุ่งประสงค์ในเชิงพาณิชย์ โดยคุณสมบัติของสินค้าหรือวัสดุดังกล่าว เหมือนกันในสาระสำคัญ
- (เอฟ) คำว่า “หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป” หมายถึง ฉันทามติที่ได้รับการยอมรับหรือการสนับสนุน จากผู้ที่เชื่อถือได้อย่างมีนัยสำคัญภายในภาคี ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง เกี่ยวกับว่าทรัพยากรและภาระผูกพันทาง เศรษฐกิจใดที่ควรจะเป็นสินทรัพย์และหนี้สิน การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สินใดที่ควร จะบันทึกไว้ สินทรัพย์ หนี้สิน และการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และหนี้สินควรจะวัดอย่างไร ข้อมูลใดที่ควร จะ

- เปิดเผยและควรจะเปิดเผยด้วยวิธีการใด และงบการเงินใดที่ควรจะทำขึ้น มาตรฐานเหล่านี้อาจเป็นแนวทางกว้างๆ สำหรับการใช้งบด้วยโดยทั่วไป ตลอดจนทางปฏิบัติและขั้นตอนอย่างละเอียด
- (จ) คำว่า “ผู้นำเข้า” หมายถึง บุคคลที่นำสินค้าเข้ามาในภาคีผู้นำเข้า โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคนั้น
- (เอช) คำว่า “วัสดุทางอ้อม” หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการผลิต การทดสอบ หรือการตรวจสอบสินค้าอื่นแต่ไม่รวมอยู่ในตัวสินค้านั้น หรือสินค้าที่ใช้ในการบำรุงรักษาอาคารหรือการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าอื่น ซึ่งรวมถึง
- (หนึ่ง) เชื้อเพลิงและพลังงาน
- (สอง) เครื่องมือ แม่พิมพ์ และแบบหล่อ
- (สาม) ชิ้นส่วนสำรองและสินค้าที่ใช้ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์และอาคาร
- (สี่) สารหล่อลื่น ไซ สารประกอบ และสินค้าอื่นซึ่งใช้ในการผลิตหรือใช้ในการใช้อุปกรณ์และอาคาร
- (ห้า) ถุงมือ แก้ว รองเท้า เสื้อผ้า อุปกรณ์และพัสดุเพื่อความปลอดภัย
- (หก) อุปกรณ์ เครื่องประดิษฐ์และพัสดุที่ใช้สำหรับทดสอบหรือตรวจสอบสินค้า
- (เจ็ด) คะตะไลส์และตัวทำลาย และ
- (แปด) สินค้าอื่นใดที่ไม่รวมอยู่ในตัวสินค้าแต่ใช้ในการผลิตสินค้าโดยสามารถแสดงให้เห็นอย่างสมเหตุสมผลได้ว่าการใช้ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตนั้นด้วย
- (ไอ) คำว่า “วัสดุ” หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการผลิตสินค้าอื่น
- (เอ) คำว่า “วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด” หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการผลิตสินค้าอื่นและไม่มีคุณสมบัติของการเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีที่กล่าวถึงในวรรค (เค) ข้างล่าง
- (เค) คำว่า “วัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคี” หมายถึง สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีที่ใช้ในการผลิตสินค้าอื่นในภาครวมถึงที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีตามข้อ 29
- (แอล) คำว่า “วัสดุที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าสำหรับการส่งสินค้า” หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการป้องกันสินค้าระหว่างการขนส่ง ที่นอกเหนือจากวัสดุที่เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าสำหรับการขายปลีกที่กล่าวถึงในข้อ 37
- (เอ็ม) คำว่า “การประทับตีพิเศษทางภาษีศุลกากร” หมายถึง อัตราอากรศุลกากรที่ใช้งบด้วยกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกโดยเป็นไปตามวรรค 1 ของข้อ 18 และ
- (เอ็น) คำว่า “การผลิต” หมายถึง วิธีการได้มาซึ่งสินค้า ที่รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ การผลิตในโรงงาน การประกอบ การผ่านกระบวนการ การเลี้ยง การปลูก การเพาะพันธุ์ การทำเหมือง การสกัด การเก็บเกี่ยว การประมง การดัก การรวบรวม การเก็บ การล่า และการจับ

ข้อ 28
สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

1. ยกเว้นว่าจะกำหนดเป็นอย่างอื่นไว้ในบทนี้ สินค้าจะมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคี ในกรณีนี้
 - (เอ) สินค้าได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมดในภาคนั้น ตามที่นิยามไว้ในวรรค 2 ข้างล่าง
 - (บี) สินค้ามีการผลิตทั้งหมดในภาคนั้นจากวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคนั้นล้วน หรือ
 - (ซี) สินค้าเป็นไปตามกฎเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 ตลอดจนข้อกำหนดที่ใช้อย่างอื่น ๆ ของบทนี้ ทั้งหมด เมื่อสินค้ามีการผลิตทั้งหมดในภาคนั้นโดยใช้วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดหรือบางส่วน
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 1 (เอ) ข้างต้น สินค้าต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาว่าเป็นสินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมดในภาคี
 - (เอ) สัตว์มีชีวิตที่เกิดและเลี้ยงเติบโตในภาคนั้น
 - (บี) สัตว์ต่างๆ ที่ได้มาโดยการล่า การดัก การประมง การรวบรวม หรือการจับในภาคนั้น
 - (ซี) สินค้าที่ได้มาจากสัตว์มีชีวิตในภาคนั้น
 - (ดี) พืชและผลิตภัณฑ์จากพืชที่เก็บเกี่ยว เก็บ หรือรวบรวมในภาคนั้น
 - (อี) แร่ธาตุและสารอื่นที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งไม่รวมอยู่ในอนุวรรค (เอ) ถึง อนุวรรค (ดี) ข้างต้น ที่สกัดหรือได้มาในภาคนั้น
 - (เอฟ) สินค้าประมงทะเลและสินค้าอื่นที่ได้มาโดยเรือของภาคนั้นจากทะเลนอกทะเลอาณาเขตของคู่ภาคี
 - (จี) สินค้าที่ผลิตบนเรือโรงงานของภาคนั้นจากสินค้าที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอฟ) ข้างต้น
 - (เฮช) สินค้าที่ได้จากพื้นดินท้องทะเลหรือดินใต้ผิวดินที่อยู่ใต้พื้นดินท้องทะเลนอกทะเลอาณาเขตของภาคนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าภาคนั้นมีสิทธิในการใช้ประโยชน์จากพื้นดินท้องทะเลหรือดินใต้ผิวดินดังกล่าว
 - (ไอ) ของที่รวบรวมได้ในภาคนั้นซึ่งไม่สามารถใช้ต่อไปในภาคนั้นได้ตามความมุ่งประสงค์เดิมของของนั้น หรือไม่สามารถทำให้คืนสู่สภาพเดิมหรือซ่อมแซมได้ และซึ่งเหมาะเฉพาะสำหรับการกำจัดหรือการนำกลับคืนมาซึ่งขึ้นส่วนหรือวัตถุดิบ
 - (เจ) ของที่ใช้ไม่ได้และเศษที่ได้จากการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการ หรือจากการบริโภคในภาคนั้น และเหมาะเฉพาะสำหรับการกำจัดหรือการนำกลับคืนมาซึ่งวัตถุดิบ
 - (เค) ชิ้นส่วนหรือวัตถุดิบที่ถูกนำกลับคืนมาในภาคนั้นจากของที่ไม่สามารถใช้ต่อไปได้ตามความมุ่งประสงค์เดิมของของนั้น หรือไม่สามารถทำให้คืนสู่สภาพเดิมหรือซ่อมแซมได้ และ
 - (แอล) สินค้าที่ได้มาหรือมีการผลิตในภาคนั้นจากสินค้าที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ถึงอนุวรรค (เค) ข้างต้นล้วน
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 1 (ซี) ข้างต้น กฎเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 ที่กำหนดให้วัสดุที่ใช้ต้องผ่านการเปลี่ยนพิภคอุตสาหกรรม หรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการที่เฉพาะเจาะจง จะใช้กับวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดในภาคนั้น

4. (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 1 (ซี) ข้างต้น กฎเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 ที่ใช้วิธีการคำนวณมูลค่าเพิ่มกำหนดให้สัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้าที่คำนวณตามอนุวรรค (บี) ข้างล่างต้องไม่น้อยกว่าร้อยละที่ระบุไว้โดยกฎสำหรับสินค้านั้น

(บี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้า สูตรต่อไปนี้จะใช้บังคับ

$$\text{คิว วี ซี} = \frac{\text{เอฟ โอ บี} - \text{วี เอ็น เอ็ม} \times 100}{\text{เอฟ โอ บี}}$$

โดยที่

คิว วี ซี ได้แก่ สัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้า ซึ่งแสดงเป็นร้อยละ

เอฟ โอ บี ได้แก่ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในอนุวรรค 5 ข้างล่าง มูลค่า เอฟ โอ บี ของสินค้าซึ่งผู้ซื้อสินค้าต้องชำระให้แก่ผู้ขายสินค้า โดยไม่คำนึงถึงวิธีการขนส่ง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงภาษีภายในใดๆ ที่ได้รับการลด ยกเว้นหรือชำระคืนเมื่อสินค้าได้ส่งออกแล้ว และ

วี เอ็น เอ็ม ได้แก่ มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตสินค้า

5. เอฟ โอ บี ที่กล่าวถึงในอนุวรรค 4 (บี) ข้างต้นจะต้องเป็นมูลค่า

(เอ) ที่ได้ปรับให้เป็นราคาที่ใกล้เคียงที่สุดกับราคาที่ถูกต้องของสินค้าที่ผู้ซื้อจ่ายให้กับผู้ผลิตสินค้านั้น หากมีราคาเอฟ โอ บี ของสินค้า แต่ไม่รู้หรือไม่สามารถรู้แน่ชัดได้ หรือ

(บี) ที่กำหนดตามข้อ 1 ถึงข้อ 8 ของความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร หากไม่มีมูลค่า เอฟ โอ บี ของสินค้า

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้าภายใต้อนุวรรค 4 (บี) ข้างต้น มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้นในภาคี

(เอ) จะต้องกำหนดตามความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร และจะต้องรวมถึงค่าระวาง ค่าประกันภัย หากเหมาะสม ค่าหีบห่อและค่าใช้จ่ายอื่นทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการขนส่งวัสดุไปยังท่าที่นำเข้าไปในภาคีนั้นซึ่งเป็นที่ตั้งของผู้ผลิตสินค้านั้น หรือ

(บี) หากมูลค่าดังกล่าวไม่เป็นที่รู้หรือไม่เป็นที่รู้แน่ชัด จะต้องเป็นราคาที่ใกล้เคียงที่สุดกับราคาที่ถูกต้องซึ่งได้ชำระสำหรับวัสดุในภาคีนั้น แต่อาจไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในภาคีนั้นในการขนส่งวัสดุจากคลังสินค้าของผู้จัดหาวัสดุไปยังที่ตั้งของผู้ผลิต ดังเช่น ค่าระวาง ค่าประกันภัย และค่าหีบห่อ ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่นใดที่รู้และที่หาค่าที่ถูกต้องได้ที่เกิดขึ้นในภาคีนั้น

7. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้าภายใต้อนุวรรค 4 (บี) ข้างต้นในการกำหนดว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีหรือไม่นั้น วี เอ็น เอ็ม ของสินค้าจะต้องไม่รวมมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีนั้นที่ใช้ในการผลิตสินค้า

8. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค 5 (บี) หรืออนุวรรค 6 (เอ) ข้างต้น ในการใช้บังคับความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากรเพื่อกำหนดมูลค่าสินค้าหรือวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากรจะใช้บังคับโดยอนุโลมกับการทำธุรกรรมภายในประเทศ หรือกับกรณีที่ไม่มีการทำธุรกรรมของสินค้าหรือวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด

ข้อ 29

การสะสม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกำหนดว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีหรือไม่นั้น สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีคือฝ่ายที่ใช้เป็นวัสดุในการผลิตสินค้าในภาคีฝ่ายแรก อาจได้รับการพิจารณาว่าเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีฝ่ายแรก

ข้อ 30

เกณฑ์ขั้นต่ำ

สำหรับการใช้กฎเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งไม่เป็นไปตามกฎที่ใช้บังคับสำหรับสินค้านั้นจะต้องไม่นำมาพิจารณา โดยมีเงื่อนไขข้อยกเว้นของวัสดุดังกล่าวไม่เกินกว่าค่าร้อยละเฉพาะโดยมูลค่า น้ำหนัก หรือปริมาตรของสินค้านั้น และค่าร้อยละดังกล่าวมีกำหนดไว้ในกฎเฉพาะผลิตภัณฑ์สำหรับสินค้านั้น

ข้อ 31

การดำเนินการที่ไม่ได้คุณสมบัติ

สินค้าจะไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นไปตามข้อกำหนดของการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรหรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการเฉพาะที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 โดยเพียงได้ผ่านการดำเนินการต่อไปนี้

- (เอ) การดำเนินการเพื่อให้ความมั่นใจในเรื่องการถนอมรักษาสภาพผลิตภัณฑ์ให้อยู่ในสภาพดีระหว่างการขนส่งและการเก็บรักษา (เช่น การอบแห้ง การแช่แข็ง การเก็บในน้ำเกลือ) และการดำเนินการอื่นที่คล้ายกัน
- (บี) การเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ และการแบ่งบรรจุและการจัดให้เป็นชุด
- (ซี) การถอดแยกออกจากกัน
- (ดี) การบรรจุในขวด ซอง กล่อง และการดำเนินการบรรจุที่บ่งบอกอย่างง่ายอื่นๆ
- (อี) การเก็บรวมชิ้นส่วนและส่วนประกอบที่จัดเป็นสินค้าตามหลักเกณฑ์ข้อ 2 (เอ) ของหลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการตีความพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนิ
- (เอฟ) การจัดของให้เป็นชุดเพียงอย่างเดียว หรือ
- (จี) การดำเนินการที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ถึงอนุวรรค (เอฟ) ข้างต้นประกอบกัน

ข้อ 32

หลักเกณฑ์การส่งมอบ

1. สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีคือฝ่ายจะถือว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์การส่งมอบเมื่อสินค้านั้น

- (เอ) ขนส่งโดยตรงมาจากภาคีอีกฝ่าย หรือ
- (บี) ขนส่งผ่านประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีหนึ่งแห่งหรือมากกว่าเพื่อความมุ่งประสงค์ของการผ่านแดนหรือการเก็บรักษาชั่วคราวในคลังสินค้าในประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นไม่ได้ผ่านการดำเนินการที่นอกเหนือจากการขนถ่ายสินค้าลง การขนถ่ายสินค้าขึ้น หรือการดำเนินการอื่นใดเพื่อถนอมรักษาสินค้านั้นให้อยู่ในสภาพดี
2. หากสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การส่งมอบที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น สินค้านั้นจะไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่าย

ข้อ 33

สินค้าที่ยังไม่ได้ประกอบเข้าด้วยกันหรือถอดแยกออกจากกัน

ในกรณีที่สินค้าเป็นไปตามข้อกำหนดของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของข้อ 28 ถึงข้อ 31 และได้นำเข้ามาในภาคีจากภาคีอีกฝ่ายในลักษณะที่ถอดแยกออกจากกัน แต่ถูกจัดเป็นสินค้าที่ประกอบเข้าด้วยกันตามหลักเกณฑ์ข้อ 2 (เอ) ของหลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการตีความพิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ สินค้าที่มีลักษณะดังกล่าวจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่าย

ข้อ 34

สินค้าและวัสดุซึ่งทดแทนกันได้

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกำหนดว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีหรือไม่ ในกรณีที่วัสดุซึ่งทดแทนกันได้ประกอบด้วยวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีและวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งปะปนกันอยู่ในสินค้าคงคลังที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้น ถิ่นกำเนิดของวัสดุนั้นอาจได้รับการกำหนดตามวิธีการจัดการสินค้าคงคลังซึ่งได้รับการยอมรับในหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปในภาคนั้น
2. ในกรณีที่สินค้าซึ่งทดแทนกันได้ประกอบด้วยสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีและสินค้าที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดปะปนกันอยู่ในสินค้าคงคลัง และก่อนการส่งออก ไม่ได้ผ่านกระบวนการผลิตหรือการดำเนินการใดๆ ที่นอกเหนือจากการขนถ่ายสินค้าลง การขนถ่ายสินค้าขึ้น หรือการดำเนินการอื่นใดเพื่อถนอมรักษาสินค้านั้นให้อยู่ในสภาพดีในภาคีที่สินค้านั้นดังกล่าวถูกนำมาปะปนกัน ถิ่นกำเนิดของสินค้านั้นอาจได้รับการกำหนดตามวิธีการจัดการสินค้าคงคลังที่ได้รับการยอมรับในหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปในภาคนั้น

ข้อ 35

วัสดุทางอ้อม

วัสดุทางอ้อมจะต้องได้รับการพิจารณาว่าเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีที่สินค้าถูกผลิต โดยไม่คำนึงว่าวัสดุทางอ้อมนั้นถูกผลิตที่ใด

ข้อ 36

ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง และเครื่องมือ

1. ในการกำหนดว่า วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้กับสินค้านั้นหรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการเฉพาะที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 หรือไม่นั้น ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วน

สำรวจ หรือเครื่องมือที่ส่งมากับสินค้านั้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรวจ หรือเครื่องมือดังกล่าวตามมาตรฐานของสินค้านั้นจะไม่นำมาพิจารณา โดยมีเงื่อนไขว่า

- (เอ) ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรวจ หรือเครื่องมือไม่ได้ทำบัญชีราคาสินค้าแยกต่างหากจากตัวสินค้า โดยไม่คำนึงว่าได้รับรายละเอียดของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรวจ หรือเครื่องมือเหล่านั้นแยกต่างหากในบัญชีราคาสินค้าหรือไม่ และ
 - (บี) ปริมาณและมูลค่าของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรวจ หรือเครื่องมือเป็นปริมาณและมูลค่าตามปกติสำหรับสินค้า
2. ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้า หากสินค้านั้นอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดเรื่องสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติ มูลค่าของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรวจ หรือเครื่องมือจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นมูลค่าของวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคที่สินค้านั้นถูกผลิต หรือเป็นวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด แล้วแต่กรณี

ข้อ 37

วัสดุที่เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าสำหรับการขายปลีก

1. ในการกำหนดว่าวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรหรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการเฉพาะที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 หรือไม่นั้น วัสดุที่เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าสำหรับการขายปลีก ซึ่งจัดเป็นส่วนหนึ่งของสินค้านั้นตามหลักเกณฑ์ข้อ 5 ของหลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการตีความพิกัดอัตราศุลกากระบบฮาร์โมนี จะต้องไม่นำมาพิจารณา
2. ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้า หากสินค้านั้นอยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดเรื่องสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติ มูลค่าของวัสดุที่เป็นบรรจุภัณฑ์และภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าสำหรับการขายปลีกจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นมูลค่าของวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคที่สินค้านั้นถูกผลิตหรือเป็นวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด แล้วแต่กรณี

ข้อ 38

วัสดุที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าสำหรับการส่งสินค้า

วัสดุที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าสำหรับการส่งสินค้าจะต้องไม่นำมาพิจารณา

- (เอ) ในการกำหนดว่า วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้กับสินค้านั้นหรือการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการเฉพาะที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2 หรือไม่ และ
- (บี) ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าที่ได้คุณสมบัติของสินค้านั้น

ข้อ 39

การขอรับการประทับตีพิเศษทางภาษีศุลกากร

1. ภาควิธีนำเข้าจะต้องเรียกขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาควิธีส่งออกจากผู้นำเข้าที่จะขอรับการประทับตีพิเศษทางภาษีศุลกากรสำหรับสินค้า
2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 ข้างต้น ภาควิธีนำเข้าจะต้องไม่เรียกขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจากผู้นำเข้าสำหรับ

- (เอ) การนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกที่การส่งมอบมีราคาสุทธกรรวมไม่เกิน 200 ดอลลาร์สหรัฐ หรือมูลค่าเท่ากันเมื่อคิดเป็นสกุลเงินของภาคีนั้น หรือมูลค่าที่สูงกว่าตามที่ภาคีนั้นอาจกำหนด หรือ
- (บี) การนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก ซึ่งภาคีผู้นำเข้าได้ยกเว้นข้อกำหนดเรื่องหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
3. ในกรณีที่สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกนำเข้าผ่านประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีหนึ่งแห่งหรือมากกว่า ภาคีผู้นำเข้าอาจกำหนดให้ผู้นำเข้า ซึ่งขอรับการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านั้น ต้องยื่น
- (เอ) สำเนาใบตราส่งสินค้า หรือ
- (บี) หนังสือรับรองหรือข้อมูลอื่นใดที่ให้ไว้โดยหน่วยงานศุลกากรของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีดังกล่าวหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นหลักฐานแสดงว่าสินค้านั้นไม่ได้ผ่านการดำเนินการที่นอกเหนือจากการขนส่งสินค้าลง การขนส่งสินค้าขึ้น หรือการดำเนินการอื่นใดเพื่อถนอมรักษาสินค้าให้อยู่ในสภาพดีในประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีเหล่านั้น

ข้อ 40

หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

- หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อ 39 จะต้องออกให้โดยหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกเมื่อมีการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ส่งออกหรือตัวแทนผู้มีอำนาจของผู้ส่งออก หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านี้จะต้องมีข้อมูลขั้นต่ำที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3
- เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกอาจแต่งตั้งองค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้รับผิดชอบการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้อำนาจตามกฎหมายและข้อบังคับที่เทียบเคียงของภาคีผู้ส่งออก
- ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกแต่งตั้งองค์กรหรือหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภาคีผู้ส่งออกจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ภาคีอีกฝ่ายเกี่ยวกับหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้ง
- เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ เมื่อความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ คู่ภาคีจะต้องกำหนดรูปแบบของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของภาคีแต่ละฝ่ายเป็นภาษาอังกฤษ ในขั้นตอนการดำเนินการที่กล่าวถึงในข้อ 24
- หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกจะต้องทำเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด
- หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกจะใช้ได้กับการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกเข้ามาในภาคีผู้นำเข้าครั้งเดียว และจะใช้ได้เป็นเวลา 12 เดือนนับแต่วันที่ออก
- ในกรณีที่ผู้ส่งออกไม่ใช่ผู้ผลิตสินค้า ผู้ส่งออกอาจร้องขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าได้โดยอยู่บนพื้นฐานของ
 - หนังสือสำแดงที่ให้โดยผู้ส่งออกแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งซึ่งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลจากผู้ผลิตสินค้าให้แก่ผู้ส่งออกนั้น หรือ
 - หนังสือสำแดงที่ให้โดยสมัครใจโดยผู้ผลิตแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจโดยตรงหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งโดยการร้องขอของผู้ส่งออก

8. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดจะออกต้องเฉพาะหลังจากผู้ส่งออกที่ร้องขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ข้างต้นพิสูจน์ให้หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งเห็นว่าสินค้าที่จะส่งออกมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกแล้วเท่านั้น
9. หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ตัวอย่างลายมือชื่อและตราประทับที่ใช้ในสำนักงานของหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งแก่ภาคีอีกฝ่าย
10. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจว่าหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องเก็บรักษาบันทึกข้อมูลของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดที่ออกไว้เป็นเวลา 5 ปีหลังจากวันที่ออกหนังสือรับรองดังกล่าว บันทึกข้อมูลดังกล่าวจะรวมถึงหลักฐานอื่นก่อนหน้านั้นทั้งหมด ซึ่งใช้ในการพิสูจน์คุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก

ข้อ 41

การตอบข้อซักถาม

หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าจะต้องพยายาม ก่อนการนำเข้าสินค้า ที่จะตอบข้อซักถาม โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของภาคีแต่ละฝ่าย แก่ผู้นำเข้าสินค้าของภาคีผู้ส่งออกหรือตัวแทนผู้มีอำนาจของผู้นำเข้านั้น เกี่ยวกับว่าสินค้าที่จะนำเข้ามีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกหรือไม่ ในกรณีที่มีคำขอเป็นหนังสือพร้อมข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมด

ข้อ 42

พันธกรณีเกี่ยวกับการส่งออก

โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของตน ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจว่าผู้ส่งออกที่ได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ของข้อ 40

- (เอ) จะต้องแจ้งเป็นหนังสือแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งโดยไม่ล่าช้า เมื่อรู้ว่าสินค้านั้นไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก และ
- (บี) จะต้องเก็บรักษาบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้าไว้เป็นเวลา 5 ปี หลังจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

ข้อ 43

การร้องขอเพื่อตรวจหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกำหนดว่า สินค้าที่นำเข้าจากภาคีอีกฝ่ายภายใต้การประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหรือไม่นั้น หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้าจากหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก โดยอยู่บนพื้นฐานของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 ข้างต้น หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ข้อมูลที่ได้รับการร้องขอ โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของตน ภายในระยะเวลา 3 เดือนจากวันที่ได้รับการร้องขอ

หากหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าพิจารณาว่าจำเป็น หน่วยงานนั้นอาจเรียกขอข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับถิ่นกำเนิดของสินค้าได้ หากมีการร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมโดยหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้า หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ข้อมูลที่ได้รับการร้องขอ โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของตน ภายในระยะเวลาไม่เกิน 2 เดือนจากวันที่ได้รับการร้องขอ

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 ข้างต้น หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกอาจร้องขอผู้ส่งออกที่ได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ของข้อ 40 ให้ให้ข้อมูลที่ได้รับการร้องขอแก่ตนได้

4. การร้องขอข้อมูลตามวรรค 1 ข้างต้นจะต้องไม่ปิดกั้นการใช้วิธีการตรวจพิสูจน์ที่กำหนดไว้ในข้อ 44

ข้อ 44

การเยี่ยมชมเพื่อการตรวจพิสูจน์

1. หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอภาคีผู้ส่งออกให้

(เอ) รวบรวมและให้ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้า และตรวจสอบ เพื่อความมุ่งประสงค์นั้น สิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการผลิตสินค้า โดยการเยี่ยมชมสถานที่ของผู้ส่งออกซึ่งได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือสถานที่ของผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ของข้อ 40 โดยหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจร่วมกับหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้า และ

(บี) ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับถิ่นกำเนิดของสินค้าที่อยู่ในการครอบครองของหน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งระหว่างการเยี่ยมชมตามอนุวรรค (เอ) ข้างต้น

2. เมื่อภาคีผู้นำเข้าร้องขอให้ภาคีผู้ส่งออกนำเยี่ยมชมตามวรรค 1 ข้างต้น ภาคีผู้นำเข้าจะต้องส่งหนังสือติดต่อสื่อสารพร้อมกับการร้องขอดังกล่าวไปยังภาคีผู้ส่งออกอย่างน้อย 40 วันล่วงหน้าก่อนวันเยี่ยมชมที่เสนอ ซึ่งการได้รับการร้องขอจะได้รับยืนยันจากภาคีฝ่ายหลัง หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องร้องขอหนังสือยินยอมจากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ซึ่งมีการเยี่ยมชม

3. การติดต่อสื่อสารที่กล่าวถึงในวรรค 2 ข้างต้นจะต้องรวมถึง

(เอ) หน่วยงานศุลกากรที่ออกหนังสือติดต่อสื่อสาร

(บี) ชื่อผู้ส่งออก หรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ซึ่งมีการร้องขอการเยี่ยมชม

(ซี) วันและสถานที่ที่เสนอจะเยี่ยมชม

(ดี) เป้าหมายและขอบเขตของการเยี่ยมชมที่เสนอ ซึ่งรวมถึงการอ้างอิงที่เฉพาะเจาะจงถึงสินค้าที่จะมีการตรวจพิสูจน์ที่กล่าวถึงในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และ

(อี) ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าที่จะเข้าร่วมในการเยี่ยมชม

4. ภาคีผู้ส่งออกจะต้องตอบเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังภาคีผู้นำเข้าภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับการติดต่อสื่อสารที่กล่าวถึงในวรรค 2 ข้างต้นว่า ตันรับหรือปฏิเสธการนำการเยี่ยมชมที่ได้รับการร้องขอตามวรรค 1 ข้างต้น

5. หน่วยงานของรัฐผู้ที่มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ข้อมูลที่ได้รับตามวรรค 1 ข้างต้นแก่หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้า โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของตน ภายใน 45 วันหรือระยะเวลาอื่นใดตามที่ภาคีได้ตกลงกันนับจากวันสุดท้ายของการเยี่ยมชม

ข้อ 45

การกำหนดถิ่นกำเนิดและการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร

1. หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจปฏิเสธการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าซึ่งผู้นำเข้าขอรับ ในกรณีที่สินค้านั้นไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกหรือในกรณีที่ผู้นำเข้าไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องใดๆ ของบทนี้
2. เมื่อหน่วยงานของรัฐผู้ที่มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกยกเลิกการตัดสินใจที่จะออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หน่วยงานของรัฐผู้ที่มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องแจ้งการยกเลิกนั้นแก่ผู้ส่งออกที่ได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิด และหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าโดยพลัน ยกเว้นในกรณีที่หนังสือดังกล่าวได้ถูกส่งคืนมายังหน่วยงานของรัฐผู้ที่มีอำนาจแล้ว หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจกำหนดว่าสินค้านั้นไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกและอาจปฏิเสธการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรได้ในกรณีที่ได้รับการแจ้งดังกล่าว
3. หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจกำหนดว่า สินค้าไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกและอาจปฏิเสธการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร และจะต้องมีการส่งหนังสือผลการกำหนดนั้นไปยังหน่วยงานของรัฐผู้ที่มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก
 - (เอ) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐผู้ที่มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกไม่สามารถตอบสนองต่อการร้องขอ ภายในระยะเวลาที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อ 43 หรือวรรค 5 ของข้อ 44
 - (บี) ในกรณีที่ภาคีผู้ส่งออกปฏิเสธที่จะนำเยี่ยมชม หรือภาคีนั้นไม่สามารถตอบสนองต่อหนังสือติดต่อสื่อสารที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อ 44 ภายในระยะเวลาที่กล่าวถึงในวรรค 4 ของข้อ 44 หรือ
 - (ซี) ในกรณีที่ข้อมูลซึ่งได้ให้แก่หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าตามข้อ 43 หรือข้อ 44 ไม่เพียงพอในการพิสูจน์ว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก
4. ภายหลังการดำเนินขั้นตอนที่กำหนดคร่าวๆ ไว้ในข้อ 43 หรือข้อ 44 แล้วแต่กรณี หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าจะต้องให้หนังสือผลการกำหนดแก่หน่วยงานของรัฐผู้ที่มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกแจ้งว่า สินค้านั้นมีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออกหรือไม่ ซึ่งรวมถึงผลการพิจารณาข้อเท็จจริงและพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการกำหนดดังกล่าว หน่วยงานของรัฐผู้ที่มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องแจ้งการกำหนดดังกล่าวของภาคีผู้นำเข้าไปยังผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่ที่จะมีการเยี่ยมชมที่กล่าวถึงในข้อ 44

ข้อ 46

ความลับ

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรักษาความลับของข้อมูลที่ได้รับมาในฐานะข้อมูลลับตามบทนี้ โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของตน และจะต้องคุ้มครองข้อมูลดังกล่าวจากการเปิดเผยที่อาจมีผลเสียหายต่อสถานภาพในการแข่งขันของบุคคลที่ให้ข้อมูล

2. ข้อมูลที่ได้รับโดยหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าตามบทนี้
 - (เอ) สามารถใช้ได้เฉพาะโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจดังกล่าวเพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้เท่านั้น และ
 - (บี) จะต้องไม่ถูกใช้โดยภาคีผู้นำเข้าในกระบวนการพิจารณาทางอาญาใดๆ ที่ดำเนินการโดยศาลหรือผู้พิพากษา เว้นแต่ข้อมูลนั้นจะได้รับการร้องขอไปยังภาคีอีกฝ่ายและได้ให้แก่ภาคีฝ่ายแรก ผ่านช่องทางทางการทูตหรือช่องทางอื่นที่จัดตั้งขึ้นโดยเป็นไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับของภาคีที่ได้รับการร้องขอ

ข้อ 47

บทลงโทษและมาตรการต่อต้านหนังสือสำแดงเท็จ

1. โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของตน ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีหรือคงไว้ซึ่งบทลงโทษหรือการลงโทษอื่นๆ ที่เหมาะสมต่อผู้ส่งออกของตนที่ได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ของข้อ 40 ของตนสำหรับการให้หนังสือสำแดงหรือเอกสารที่เป็นเท็จแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
2. โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของตน ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินมาตรการซึ่งตนพิจารณาว่าเหมาะสมต่อผู้ส่งออกของตนที่ได้รับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือผู้ผลิตสินค้าในภาคีผู้ส่งออกที่กล่าวถึงในอนุวรรค 7 (บี) ของข้อ 40 ของตน สำหรับการไม่สามารถแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่หน่วยงานของรัฐผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งโดยไม่ล่าช้าหลังจากที่ได้รู้ หลังจากการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ว่าสินค้านั้นไม่มีคุณสมบัติของการเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีผู้ส่งออก

ข้อ 48

บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

สำหรับการใช้กฎเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องที่ระบุในภาคผนวก 2 และการกำหนดถิ่นกำเนิดสินค้า หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปจะใช้บังคับ

ข้อ 49

คณะอนุกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”)
2. หน้าที่ของคณะอนุกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
 - (เอ) ทบทวนและจัดทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสมตามที่จำเป็นให้แก่คณะกรรมการร่วมกับ
 - (หนึ่ง) การปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
 - (สอง) การแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ต่อภาคผนวก 2 และภาคผนวก 3 ที่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสนอ และ
 - (สาม) ขั้นตอนการดำเนินการที่กล่าวถึงในข้อ 24
 - (บี) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับบทนี้ตามที่ภาคีอาจจะตกลงกัน

- (ซี) รายงานผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการต่อคณะกรรมการร่วม และ
 - (ดี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายโดยคณะกรรมการร่วมตามข้อ 13
3. คณะอนุกรรมการจะประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลของคู่ภาคี และอาจเชิญผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากรัฐบาลของคู่ภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ
 4. คณะอนุกรรมการจะประชุมกัน ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน